

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolò d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 800
Letna naročnina L 1.500
Letna inozemstvo L 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIII. - Štev. 27 (647)

Gorica - četrtek 6. julija 1961 - Trst

Posamezna številka L 30

Komunistična nevarnost

Kdor misli, da v Italiji ni nevarnosti za komunistično zavladanje, se bridko moti. Več stvari to nevarnost potrjuje: bližina komunističnega bloka, brezbržnost demokratičnega zahoda do komunizma, propaganda za sožitje, ki jo je Hruščev vrge v svet, da uspava zahodne narode, da niso čuječi in se ne upirajo komunizmu itd.

Velika napaka zahoda je, da se prav Italija in Francija, ki imata najbolj številne in izurjene celice KP, vse preveč zanašata na vojaško moč zahoda do komunizma, propaganda za sožitje, ki jo je Hruščev vrge v svet, da uspava zahodne narode, da niso čuječi in se ne upirajo komunizmu itd.

Velika napaka zahoda je, da se prav Italija in Francija, ki imata najbolj številne in izurjene celice KP, vse preveč zanašata na vojaško moč zahoda do komunizma, propaganda za sožitje, ki jo je Hruščev vrge v svet, da uspava zahodne narode, da niso čuječi in se ne upirajo komunizmu itd.

Velika napaka zahoda je, da se prav Italija in Francija, ki imata najbolj številne in izurjene celice KP, vse preveč zanašata na vojaško moč zahoda do komunizma, propaganda za sožitje, ki jo je Hruščev vrge v svet, da uspava zahodne narode, da niso čuječi in se ne upirajo komunizmu itd.

Velika napaka zahoda je, da se prav Italija in Francija, ki imata najbolj številne in izurjene celice KP, vse preveč zanašata na vojaško moč zahoda do komunizma, propaganda za sožitje, ki jo je Hruščev vrge v svet, da uspava zahodne narode, da niso čuječi in se ne upirajo komunizmu itd.

Velika napaka zahoda je, da se prav Italija in Francija, ki imata najbolj številne in izurjene celice KP, vse preveč zanašata na vojaško moč zahoda do komunizma, propaganda za sožitje, ki jo je Hruščev vrge v svet, da uspava zahodne narode, da niso čuječi in se ne upirajo komunizmu itd.

Velika napaka zahoda je, da se prav Italija in Francija, ki imata najbolj številne in izurjene celice KP, vse preveč zanašata na vojaško moč zahoda do komunizma, propaganda za sožitje, ki jo je Hruščev vrge v svet, da uspava zahodne narode, da niso čuječi in se ne upirajo komunizmu itd.

Velika napaka zahoda je, da se prav Italija in Francija, ki imata najbolj številne in izurjene celice KP, vse preveč zanašata na vojaško moč zahoda do komunizma, propaganda za sožitje, ki jo je Hruščev vrge v svet, da uspava zahodne narode, da niso čuječi in se ne upirajo komunizmu itd.

Velika napaka zahoda je, da se prav Italija in Francija, ki imata najbolj številne in izurjene celice KP, vse preveč zanašata na vojaško moč zahoda do komunizma, propaganda za sožitje, ki jo je Hruščev vrge v svet, da uspava zahodne narode, da niso čuječi in se ne upirajo komunizmu itd.

1950. Točno po omenjenem vzorcu. Ni se posrečil, ker so bili tu navzoči tudi zahodni zavezniki s svojimi četami. Ko so Rusi začeli hujskati delavce in jih prevažati na določena mesta je ameriški poveljnik sporočil sovjetskemu, naj neha s to zadevo, drugače bo ukazal zaveznikom vojakom, naj nastopijo. In tako je stvar končala.

Potek udara v Pragi je za komuniste še vedno vzorec za druge udare. Zato mora biti svet hvaležen trem Čehom, da tako spozna njihovo taktiko. Upajmo, da se bodo demokratični vodniki držav kaj naučili od njih.

Laos - dežela treh gospodarjev

Pravzaprav bi morali reči dežela brez gospodarja, kajti doslej še nima skupne in od vseh priznane vlade, kakor tudi ne še enotnega zastopstva na ženevski konferenci, na kateri bi hoteli dati deželi neko ime in vodstvo. — Dolgo so se vršile priprave in posredovanja, da bi se vendarle sestali k isti mizi vsi laoški voditelji. Končno so se trije laoški principi res sestali v Zürichu in se zedinili na osnovah za bodočo skupno vlado ter imenovanje enotnega zastopstva na konferenci.

V pričakovanju, da trije principi Bun Um, Suvana Fuma ter Suvana Vong te sklepe izvedejo, se ženevska konferenca za Laos le formalno nadaljuje.

Irak hoče zasesti Kuwait

Nemirni Srednji Vzhod je spet postal prizorišče politične napetosti, ki lahko privede do nepredvidenih homatij. — 10. junija je namreč na saudskem polotoku ob perzijskem zalivu vrasla nova država Kuwait, bogata na petrolejskih ležiščih, ki je bila do tedaj pod angleškim protektoratom. Toda komaj šest dni po podpisu prijateljske pogodbe med šejkom Abdulah es Salim in Veliko Britanijo, s katero je prenehal nad Kuwaitom angleški protektorat iz leta 1899, se je oglašil poglavar sosednje arabske države Iraka general Kassem in zahteval njegovo priključitev k Iraku, ker da je sestavni del. Ta Kassemova zahteva je udarila med arabske države kot strela z jasnega. Po začetni zmedenosti so se ostale arabske države začele izjasnjevati in vse nastopile proti zahtevi iraškega diktatorja. Svojo solidarnost s Kuwaitom so izrekli saudski kralj, jordanski kralj Hussein, perzijski šah ter sam Nasser. General Kassem je tako ostal popolnoma osamljen. Ker je bila nevarnost, da iraške čete vderejo na kuvaško ozemlje, je šejk Abdulah es Salim v smislu komaj sklenjene prijateljske pogodbe zaprosil Veliko Britanijo za vojaško zaščito in pomoč. Ze takoj v naslednjih dneh se je izkrcalo dva tisoč angleških mornariških strelcev. To seveda ni bilo po godu Nasserju, da je neka arabska država poklicala na pomoč Angleže, toda za ceno svojega prestiža je moral tudi to grenko kapljo požreti ali pa poslati on sam svoje vojake proti Iraku.

Ozemlje kuvaitske države leži ob perzijskem zalivu in meji na Irak ter Saudovo Arabijo. Površina meri 14 tisoč kvadratnih kilometrov ter nekaj čez dve sto tisoč prebivalcev. Odkar so tam odkrili petrolejska ležišča, je to ena najbolj bogatih držav na svetu. Leta

Italijanski zunanji minister Antonio Segni je pretekli teden uradno obiskal Jugoslavijo. V Beogradu se je mudil tri dni, in sicer od srede 28. junija do sobote 1. julija. To je bil prvi italijanski zunanji minister, ki je po končani drugi svetovni vojni šel na uraden obisk v sosedno Jugoslavijo. To pomembno dejstvo sta obe strani skušali primerno podčrtati in lahko rečemo, da je dajalo ton vsemu poteku obiska in razgovorov, ki sta ob tej priliki imela oba zunanja ministra Segni in Popović. To okolnost so podčrtavali vsi dopisniki iz Beograda, kateri enodušno ugotavljajo, da je bolj kot razni predmeti razgovorov, obe strani zanimalo poudarjati sproščeno psihološko ozračje, ki sta ga ti čutili na vsakem koraku. Že takoj ob prihodu Segnija na beograjsko letališče, mu je jugoslovanski zunanji minister Koča Popović pohitel naproti in mu priščno stisnil roko ob zvokih državnih himn. Ozračje je bilo vzpostavljeno, in to je pri tako delikatnih diplomatskih srečanjih najbolj potrebno in važno.

Predmet razgovorov

Se istega dne popoldne so se na jugoslovanskem zunanjem ministrstvu začeli razgovori med Segnijem in Popovićem. Se predno

sta prešla na medsebojne odnose med Italijo in Jugoslavijo, sta se dotaknila vseh aktualnih mednarodnih vprašanj, od reforme Združenih narodov in razorožitve pa do konference neopredeljenih držav, ki se bo pričela prav v Beogradu 21. septembra, kakor tudi odnosov z ostalimi balkanskimi državami. Posebno pozornost sta posvetila vprašanju pomoči nerazvitim deželam, pri katerem sta morda našla še najbolj stičnih točk, medtem ko sta pri ostalih iz razumljivih razlogov morala le ugotoviti podobnost pogledov ter skupno voljo, da se rešijo na miren način.

Bolj izčrpno sta Segni in Popović obravnavala možnost, kako še bolj razširiti in povečati medsebojno sodelovanje na gospodarskem področju. Tako sta se dogovorila, da bo Italija dala Jugoslaviji nadaljnje posojilo 50 milijonov dolarjev v obliki daljnoročnega kredita za nabave industrijskih strojev v Italiji.

V okviru medsebojnih odnosov sta se dotaknila tudi vprašanja ravnanja z narodnimi manjšinami, vendar zelo na splošno, ne da bi se spuščala v podrobne in konkretne zahteve. V zaključnem poročilu o razgovorih je rečeno, »da sta ministra ugotovila na tem področju uspehe ter da želita, da bi na tem področju prišlo do za obe strani zadovoljivih rešitev.« — Kot je torej razvidno, si jugoslovanska in italijanska vlada ne belita glav zaradi manjšinskih pravic, ki jih, po našem mnenju, pojmujeta povsem instrumentalno.

Med svojim obiskom v Beogradu je minister Segni šel na Avalo, kjer je položil venec na grob jugoslovanskega neznanega junaka.

Sprejem pri maršalu Titu

Predno je zapustil Jugoslavijo, je minister Segni šel še na Brione, kjer ga je sprejel maršal Tito. Za ta obisk je do zadnjega vladala negotovost, ker je maršala močno napadla mrzlica zaradi vnetja angine. Nekateri menijo, da je na njegovo zdravje neprijetno vplivala topla vlažna afriška klima in da si je v Afriki nakopal to bolezen. — Kljub temu, da ni še okrevljal in da ga tudi mrzlica ni še popolnoma popustila, je po vsej sili hotel sprejeti Segnija v svoji počitniški vili na otoku Vangi. Segni in maršal Tito sta se razgovarjala krog 40 minut. Po končanem obisku je italijanski minister izjavil, da se je razgovor vršil v odkritem in prijateljskem ozračju in da je bil nadvse koristen.

V soboto popoldne se je minister Segni vrnil z letalom s puljskega letališča domov. Ob prihodu v Rim je časnikarjem izjavil, da je bil med obiskom v Jugoslaviji deležen pristrénera sprejema in da so tudi razgovori potekali v odkritem in razumevajočem ozračju.

O obisku min. Segnija v Beogradu so vsi italijanski listi obširno poročali in ga z zadovoljstvom komentirali.

In stališče zamejskih Slovencev?

Po vsem tem in spričo tako dobrih odnosov med Italijo in Jugoslavijo, pa čeprav niso problemi slovenske manjšine v Italiji še zadovoljivo rešeni, kakšno stališče naj mi Slovenci v Italiji zagovarjamo? Ali naj nasprotujemo sodelovanju v širšem državnem okviru zaradi tega, ker nimamo še naših pravic? To bi bilo skrajno nestvar-

no in nesmiselno. Prav tako nestvarno je za demokratično čuteče Slovence zaradi tega biti v polemičnem zadržanju do demokratičnega režima kot takega, ki je danes na vladi v Italiji in kateri zgleđa, da bo še dolgo ostal. Zato nima slovenska manjšina v Italiji nobenega interesa se istovetiti z levičarsko opozicijo socialkomunistov in v tem okviru nastopati pred vlado. Zato se ni čuditi, če so pri Fanfaniju slovenski komunistični župani doživeli tako hladno sprejem.

Če drugače ne, moramo kot trezni ljudje presojati sodelovanje med italijansko in jugoslovansko vlado kot gotovo dejstvo, ki je po drugi strani izraz nekega medsebojnega zaupanja. Pri tem zaupanju prav gotovo igrajo važno vlogo tudi lojalnost narodnih manjšin ob mejah do zakonitih oblasti. Kako naj italijanska vlada ohrani prepričanje v našo lojalnost, če nas bodo predstavljali pri odgovornih oblasteh socialkomunisti, v katerih lojalnost italijanska vlada sama močno dvomi. Tudi to vzmimo kot dejstvo.

V tej luči stvarno gledano, je bil korak demokratično usmerjenih Slovencev ob sprejemu pri predsedniku vlade Fanfaniju v Trstu v vseh ozirih moder, trezen in stvaren. Da je to res, potrjuje dejstvo, da se polemika med tržaško KPI in NSZ spet nadaljuje prav zaradi tega, ker KPI noče priznati dejstva dobrih odnosov med rimsko in beograjsko vlado.

A. T.

Položaj v Franciji in Alžiriji

V Franciji tudi general De Gaulle ne more delati čudežev. Vsako toliko skoči na dan kak star problem, ki se je zdelo, da ne obstoja več. Tako smo v preteklih tednih videli, kako je bruhal na dan z vso resnostjo kmetijska kriza. Da je položaj resen in za kmetovalce nevzdržen pričča dejstvo, da so kmetje v največji sili od dela šli s traktorji na ulice zahtevati pravičnejšo razdelitev dohodkov kmetijskih pridelkov. Vlada je pristala na pogajanja s kmečkimi sindikalisti ter sklicala v ta namen posebno konferenco, imenovano »za okroglo mizo«. Kmetje zahtevajo, in to zelo upravičeno kakor tudi pri nas, večji delež dobička pri prodaji svojih pridelkov.

Medtem prihaja spet na dnevni red alžirsko vprašanje. Tozadevna pogajanja z alžirskimi zastopniki se bodo v kratkem obnovila. Potekala bodo v nekem gradu v kraju Thonon, vedno ob Ženevskem jezeru. General De Gaulle je na svojem potovanju po Franciji ponavljal, da bo Alžirija razdeljena, če se ne bo odločila za sodelovanje s Francijo. To je pa povzročilo odpor pri voditeljih alžirske osvobodilne fronte, ki so za 5. julij oklicali protestni dan proti razdelitvi Alžirije.

BEGRAD: Maršal Tito je ob priliki 20 letnice vstaja govoril v Užicah. Tito je v svojem govoru v glavnem obravnaval zunanje probleme. Tako je napadel nemški militarizem in zahodni kolonializem, kakor tudi sovražno zadržanje Albanije in Kitajske do Jugoslavije.

SEUL: V Južni Koreji je odstopil predsednik vojaške vlade. Dejal je, da se ne čuti sposobnega za odgovornosti državne uprave.

KRŠČANSKI NAUK

Jezus je šel v nebesa

Jezus je po svojem vstajenju še štirideset dni ostal na zemlji. V teh dneh je apostole poučeval o kraljestvu božjem in o mnogih verskih in cerkvenih zadevah, ki naj jih oni vodijo v bodoče. Štirideseti dan pa jih je peljal ven (iz mesta) na Oljsko goro. Tam je dvignil svoje roke in je vse pričujoče blagoslovil. Med blagoslovom se je vprilo njih vzdignil z zemlje in oblak ga je vzel izpred njih oči. (Luk 24, 50-53).

Štirideseti dan je Gospod z lastno močjo odšel v nebo. Zapustil je svoje, ki so bili na zemlji in se je dvignil k Očetu v nebeško slavo. Od tam bo spet prišel ob koncu sveta, da bo svoje odrešenje slovesno zaključil.

Vnebohod Gospodov je bilo veličastno zmagoslavje, saj je kot zmagovalec smrti in pekla ter vseh človeških sovražnikov odšel iz solzne doline greha in hudih bojev. Zmagoslavno pa je tudi peljal s seboj duše vseh pravičnih, ki so tega dne željno pričakovale v predpeklju.

V nebesih je, po človeško govorjeno, zasedel svoj prestol na desnici Očeta. Tedaj je tudi kot človek postal deležen moči in slave, ki jo ima kot Sin božji od vekomaj. — Jezus je bil kralj že od svojega rojstva, ker je Sin božji, to je Sin večnega kralja. On pa je tudi svoje kraljevanje zaslužil s tem, da je dal za nas svoje življenje. »Ponižal se je in je bil pokoren do smrti, smrti pa na križu. Zato ga je tudi Bog povišal in mu dal ime, ki je čez vsa imena.« (Fil 2, 8-9).

Jezus je odšel v nebesa pred nami. Tja pridemo tudi mi za njim, to nam je sam povedal: »V hiši mojega Očeta je mnogo bivališč. Odhajam, da vam mesto pripravim; potem bom pa zopet prišel in vas k sebi vzel, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz.« (Jan 14, 2-33).

Sv. Cerkev praznuje Gospodov Vnebohod 40 dni po Veliki noči. Ta dan ugasnejo po evangeliju velikonočno svečo v znamenje, da Jezus od svojega vnebohoda ne biva več vidno med nami.

Tudi za vsakega izmed nas je prostor v nebesih pripravljen. Moramo se samo potruditi, da ga bomo vredni.

ŽIVLJENJE GOVORI

ČUDNA VRVICA

Josefa Kock iz Nizozemske piše:
Pripravljala sem se na lekcijo krščanskega nauka, ki sem jo morala imeti za odrasle katoličane.

Potrka in vstopi neka bogata gospa. Bila je napovedana. Zalost je gubančila njen obraz. Začela mi je pripovedovati:

Ko so Nemci zasedli Nizozemsko, so Angličani iz zrakovplovov našim ljudem orožje. Nekega dne reče moj sin Jan: »Tudi jaz grem po orožje. Ena izmed sester mu je ugovarjala, da ni varno itd. Odšel je. Ni se več vrnil. Nemci so že isti večer obkolili hišo, kjer so bili zbrani z orožjem mladi fantje, med njimi tudi Jan. Odpeljali so jih v taborišče leta 1944. V taborišču je Jan bil skupno zaprt z nekim katoliškim duhovnikom.

Večina odpeljanih v taborišče je pomrlo. Neki prijatelj mojega sina se je pa rešil. Prinesel mi je tole vrvico s tolikimi vozli, — no vsakih deset malih je en velik. To mi je izročil moj sin za spomin in uporabo. Kaj je ta stvar, ne vem. Zakaj jaz sem brez vere. Tudi sin ni bil krščen.

Prijatelj je pristavil, da se Jan ni nič bal. Rekel je: »Saj je On z menoj.«

Spoznala sem, dostavlja Josefa Kock, da je vrvica z vozli bil preprost rožen venec. Križ je bil narejen iz dveh vžgalic.

»Gospa, vaš sin je gotovo v taborišču postal katoličan.«

Seveda. Ko sem zdaj pregledovala doma njegove knjige, sem med njimi dobila katoliški katekizem. Že pred ujetništvom se je zanimal za to vero. V celici ga je katoliški duhovnik krstil.

»Gospa, vaš sin je v ječi molil. Tale vrvica s tolikimi vozli je preprost rožni venec. Sin si ga je napravil sam. V rožnem vencu je premišljeval verske resnice, Jezusovo življenje, trpljenje in poveljanje. Pričakuje, da mu sledite.«

K Josefi je gospa prihajala dvakrat na teden k nauku. Postala je katoličanka. Sv. krst je prejela na binkošti, po končani vojni, in pristopila k sv. obhajilu: »Nisem več sama, saj sem z Njim, z Jezusom, ki živi, in z mojim Janom.«

Kdor resnico ljubi in išče, se mu razodene. Kdor meni, da so verske resnice bajke, je neveden in površen. Lahko ga pa spanetuje — trpljenje. Blagor mu, kdor ne opusti molitve.

Iz življenja Cerkve

Opozorilo kongregacije sv. Oficija

Kongregacija sv. Oficija, ki skrbi za čistost verskega nauka, je opozorila vse, ki pišejo ali govorijo o knjigah svetega pisma, naj to delajo vedno z dolžnim spoštovanjem in z veliko previdnostjo, ter naj vedno upoštevajo nauk svetih očetov in navodila Cerkve.

Usoda Cerkve pod komunizmom

Osservatore Romano je te dni komentiral pod naslovom Pomoč Kubi, knjižico, tiskano v Pekingu leta 1959 v španščini, ki je bila izključno namenjena latinsko-ameriški sekciji urada za povezavo kitajske komunistične stranke. Knjižica ima sedem strani z naslovom Katoliška Cerkve in Kuba. Napisal jo je neki Li Wei Han. V njej najprej poudarja, da je na Kitajskem likvidacija katolicizma pričela že pred 11. leti in da nova socialistična republika na Kubi ne kaže nobenega namena, da ne bi nadoknadila zamujen čas. Clankar nato našteva razne odstavke te knjižice, ki so prežeti s temeljnimi načeli marksizma in leninizma in navaja zanje taktične razloge. Clankar zaključuje, da ta knjižica brez možnosti ugovorov prikazuje kakšni so končni cilji in kakšna usoda čaka katoličane na Kitajskem potem ko so nedovoljene izvolitve škofov in bogoskrunske posvetitve zdrobile vez, ki je povezovala to skupnost s Sveto stolico in vesoljno Cerkvijo. Ta tragedija

mora vzbuditi pozornost svetovnega mnenja. Prav omenjena knjižica, ki jo Kitajska komunistična stranka pošilja kot navodilo kubanskemu socializmu in po njem vsem Latinski Ameriki mora odpreti oči vsem.

Tiskovna konferenca o pripravah na cerkveni zbor

V torek 21. junija je tajnik glavne pripravljalne komisije za cerkveni zbor nadškof Pericle Felice, priredil tiskovno konferenco, na kateri je razložil potek priprav za cerkveni zbor. Razložil je, da so na zadnjih sejah centralne komisije razpravljali o naslednjih problemih: kdo bo povabljen na cerkveni zbor, kateri bogoslovni znanstveniki bodo nudili svojo pomoč članom cerkvenega zbora, o sestavi komisij izmed članov cerkvenega zbora, o sodelovanju pri posvetitvi, o načinu glasovanja in o zahtevi večini, o jeziku, ki ga bodo uporabljali pri posvetitvi in končno registriranje govorov. Kljub modernim registracijskim aparatom bodo uporabljali tudi skupino dobrih stenografov. Tajnik je potem pripomnil, da bo stalno deloval tiskovni urad, kjer bodo časnikarji vedno lahko dobili potrebne novice v zvezi s prihodnjim vesoljnim cerkvenim zborom. Na nekatera vprašanja je tajnik odgovoril, da bodo skupna posvetovanja na cerkvenem zboru v glavni ladji vatičanske bazilike in da se bo sredi oktobra ponovno sestala glavna pripravljalna komisija.

ZA APOSTOLSTVO MOLITVE

Atomska energija v miroljubne namene

V zvezi s papeškim namenom za apostolat molitve za mesec julij ki je, da bi uporabljal atomsko energijo v miroljubne namene, je vatičanski radio podal te zanimive ugotovitve: Preden je prišlo do atomske energije, so merili eksplozivno silo bomb v tonah, največ pet ton. Z nastopom atomske energije so pričeli govoriti o kilotonih; en kiloton je tisoč ton dinamita. Sedaj z nastopom vodikove bombe pa govore o megatonih. En megaton je enak milijonu tonam dinamita, in lahko povzroči smrt v obsegu 40 km.

Posledice atomske eksplozije bodo v škodo vsemu človeštvu zaradi radioaktivnega prahu, ki okuži zrak.

Vojna uporaba atomske energije je zato absolutno iracionalna in nemoralna. Nevarnost je vseprej kot odstranjena, kajti neprestano izdelujejo atomsko orožje in

Zdravstvena pomoč misijonarjev v Gani

Ganski minister za zdravstvo je pred parlamentom pohvalil delo katoliških misijonarjev na področju zdravilstva. Poslanec Domba je predlagal, naj bi država nudila misijonskim zdravstvenim ustanovam večjo denarno podporo.

Škofje Južne Rodezije proti rasnemu razlikovanju

Za škofi Južne Afrike so sedaj tudi škofje južne Rodezije izdali skupno pastirsko pismo. V pismu, ki nosi naslov *Mir s pravičnostjo*, pravijo, da imajo ljudje vseh ras enake pravice. Boj in rasno razlikovanje nujno vodi v poniževanje človeške osebnosti. Kadar so teptane osnovne človeške pravice zaradi rasnih razlik, se dogaja zelo težka socialna krivica proti dostojanstvu človeške osebnosti, katerega podlaga je Bog sam.

Večerne šole za duhovniške poklice

Belgijski kardinal van Roey je s posebnim pismom sporočil belgijskim duhovnikom ustanovitev večernih tečajev za zaposlele duhovniške poklice. Obiskovalci teh tečajev bodo še nadalje lahko došli svoje poklicno delo, dokler ne bodo izvršili priprave za vstop v bogoslovje.

Spreobrnjenja v južnem Vietnamu

V južnem Vietnamu v škofiji Qui-Nhom so v teku enega leta podelili 26.850 krstov, za krst pa se pripravlja 71 tisoč katehumenov. V zadnjih štirih letih so v škofiji zaznamovali 63.000 spreobrnjenj; v istem razdobju so zgradili 60 cerkva. Lepo znamenje za versko življenje v škofiji je tudi 92 bogoslovcev v velikem semenišču, kar daje upanje, da bo zadostno poskrbljeno za dušno pastirstvo med novimi kristjani.

Prihodnji socialni teden

Prihodnji socialni teden italijanskih katoličanov bo v Comu od 25. do 29. septembra. Obravnaval bo naslednje teme: Vzajemnost med narodi in novonastalimi državami.

Uspehi Marijine legije v Ugandi

Marijina legija v Ugandi je pri apostolatu dosegla že lepe uspehe. Posveča se pred vsem socialnemu delu med ubogimi in zapuščenimi, kar pripravlja ugodno ozračje za spreobrnjenja.

Star papir za kolonije

Okrog tisoč otrok iz madridskih predmestij bo moglo iti letos v počitniške kolonije zaradi originalne pobude. Stroške počitniške kolonije bodo krili s prodajo starega papirja, ki so ga katoliške organizacije zbrale po družinah.

Kardinal Tisserant, novi član Francoske akademije

Kardinal Tisserant slavi letos 25 letnico, odkar je bil imenovan za člana kardinalskega kolegija. Sedaj je dekan kardinalskega zbora in knjižničar vatičanske knjižnice. Francoska Akademija ga je nedavno sprejela v akademijo z 18 od 22 glasov. Redki so primeri, da kandidat za sprejem v akademijo sprejme tako visoko število glasov. Kardinal Tisserant je dober poznavalec vzhodne literature in vzhodnih jezikov.

Krst afriškega poglavarja

Pred kratkim je prejel sveti krst poglavar rodu Azande, ki ima svojo oblast v južnem Sudanu. Rod Azanda šteje kakih 700.000 članov in živi na ozemlju med južnim Sudanom in Kongom. Poglavar rodu je pri krstu prejel ime Matej.

ker si velika bloka, zapadni in vzhodni, še dalje medsebojno grozita.

Veliko upanje je, da bodo v vedno večji meri pričeli uporabljati atomsko energijo v miroljubne namene. To nam potrjujejo sklepi največjih atomskih organizmov, ustanovitev mednarodnega atomskega urada in rojstvo EURATOMa. V Ameriki in v različnih deželah Evrope je že v teku miroljubna uporaba atomske energije. Prav ta uporaba ustvarja čudovit napredek za človeštvo. V trgovini bo s to uporabo odstranjena nevarnost pomanjkanja goriva na svetu. V zdravništvu so uporabili z velikim uspehom lastnosti radioizotopov pri čirih, novotvorbah, v farmakologiji, mikrobiologiji in drugod. V kmetijstvu so postavili radijski izotopi sredstvo preiskave za dokončen napredek rastlinskih kultur za sisteme živinoreje in za ohranitev živil, ki se hitro pokvarijo, da ostanejo sveže nedoločen čas. Samo v Ameriki so izračunali, da so z uporabo radijskih izotopov v kmetijstvu letno prihranili 132 milijard lir. V industriji lahko uporabljamo radijske izotope, ki jih dobimo iz atomske energije v številne namene, tako za izpopolnitev in kontrolo raznih proizvodov, za rafiniranje petroleja itd. Mednarodni uradi, ki so bili ustanovljeni za miroljubno uporabo atomske energije nam vzbujajo upanje, da se bo ta uporaba vedno bolj širila. Toda predvsem je potrebno zmagati nezaupanje, zatreti željo po nadoblasti in sovraštvu, spoštovati pravico in poslušati vest, ter spoštovati etične in moralne norme in vzbujati čut odgovornosti. Dalje je treba za vselej ukiniti pod uspešno kontrolo OZN uporabo in izdelovanje jedrnega orožja. Molitev in žrtve k Bogu v ta namen mora biti zato živa potreba vseh katoličanov.

Dr. Maffeo Zambonardi

La Chiesa Autocefala Bulgara

Pred nekaj meseci je izšla v Gorici nova knjiga pod zgornjim naslovom. Tiskala jo je Zadržna tiskarna in ji dala zelo lepo in prikupno zunanost. Knjiga je izveček doktorske disertacije, ki jo je branil v Rimu notar goriške kurije dr. M. Zambonardi. Obravnava za sedanje čase prav aktualno vsebino in sicer zgodovino samostojne bolgarske cerkve. Začenja razpravo prav ob začetku, ko so se na Balkanu naselili Slovani ter so med nje začeli prihajati misijonarji iz Bizanca. Omenja prve bolgarske carje in njih pokristjanjenje; naselitev v mladi bolgarski cerkvi prvih učencev sv. Cirila in Metoda, ki so našli zatočišče v novi slovenski državi, potem ko so jih izgnali iz Velike Moravske in Panonije. Nato govori o ustanovitvi samostojnih nadškofij v Ohridi in Trnovem ter homatije, ki sta jih oba patriarha doživela v teku stoletij. Posebno pažno je avtor položil na odnose med bolgarsko cerkvijo in Rimom. Zato se posebej ustavlja ob raznih poskusih zblizanja z rimsko Cerkvijo v prvih stoletjih po pokristjanjenju Bolgarov in zlasti še v preteklem stoletju, ko so Bolgari v boju za narodno samostojnost iskali tudi cerkveno neodvisnost in nekaj časa resno mislili na zedinjenje s katoliško Cerkvijo. Pri tem nas posebej presune usoda prvega katoliškega škofa msgr. Sokolskega, ki je imel dobre namene, da bi svoj narod združil z rimsko Cerkvijo, a so mu nasprotniki z zvijačo in silo to preprečili s pomočjo ruske pravoslavne cerkve in ruske policije. Ravno letos je sto let, odkar so msgr. Sokolskega z zvijačo odpeljali iz njegovega stanovanja v Rusijo, odkoder se ni več vrnil. S tem je bil izdan smrtni udarec poskusom za zedinjenje.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Diamantna poroka našega naročnika v Belgiji

Slovenski rojak g. Cesar Franc in njegova soproga ga. Rozalija Kozil, po rodu Madžarka sta 10. junija t. l. praznovala diamantno poroko. Iz njunega zakona se je rodilo 13 otrok, od katerih jih je 9 še živih. Oče Cesar je pri 85 letih še pri polnem zdravju in moči.

Pa mu življenje vendar ni bilo z rožicami posejano. 47 let je delal v rudnikih v Sloveniji, Madžarski, Nemčiji in Belgiji. V Nemčiji ima dvajset let rudnika, a ne prejema za to nobene pokojnine. V »njegovih« časih se je v rudniku delalo celih 12 ur dnevno.

Kljub visokim letom je gospod Cesar še vedno reden obiskovalec slovenske službe božje in slovenskih prireditelj. Zivo se zanima za dogodke v domovini in po svetu. Veliko bere. Naša Luč, Katoliški glas in Mohorjeve knjige so redni gosti njegove hiše. Ljubi pošteno in veselo družbo in ne brani se čaše dobrega vina.

Svoji okolici in vsem Slovencem nudi lep zgled zavednega krščanskega moža.

Njegova soproga ga. Rozalija je dopolnila 80 let. Posebljena dobrota je. Njen življenjski program so bili delo, žrtve in molitve. Krasen zgled krščanske matere.

Naša vrla slavljena sta slovenski družini »Slavček« in »Slomšek« razveselili s pesmijo in darili.

Bog ju živi še mnogo let!

Izselj. duhovnik

Studijski dan SKADa v Argentini

Slovenski katoliški akademiki so priredili svoj vsakoletni studijski dan, na katerem so obravnavali društveno življenje in delo. Razni govorniki, med njimi g. Miloš Stare in Rudolf Smersu, so podali temeljne referate.

Moja najnovejša slika — izključno za Kat. glas. Okoli mene so ostanki japonskih jedi, ker smo praznovali pri neki poganski družini praznik lutk, ki je praznik majhnih deklic. O, ko bi poznali prave praznike, dejansko spominjanje ljubezni božjega Sina. — (P. Vladimir Kcs)

PISMO PRIJATELJU

Iz Kanade smo prejeli pismo, ki ga tu objavljamo. Zadeva je važna za vse nas katoličane. Zato upamo, da se bo k pismu še kdo oglašil. (Ured.)

Gotovo ti, prijatelj, ki prebiraš »Kato-
liški glas«, vzameš v roke sempatja kako
drugo čtivo. Morda slovensko, morda tuje-
jezično, morda oboje. Morda ti pride v
roke tudi kako brezversko branje. Ker
prilija mnogo knjig, revij in časopisov
iz naše nesrečne domovine, sežeš gotovo
tudi po njih. Vsakdo je radoveden, kaj
se tam preko dogaja, kaj pišejo, kaj iz-
dajajo itd. Poleg nekaj neoporečnega je
v teh dobavah prav veliko slabega.

Gotovo tudi tebe boli in peče, če opaziš,
da se v mnogih teh spisih piše Bog z ma-
lo začetnico. Včasih se zdi, da pisatelj
prav namerno zapiše »bog« samo zato, da
pokaže omaloževanje in sovraštvo do
Stvarnika.

Te dni sem imel v rokah »Knjigo za
mladino«, izdano v Ljubljani. V tej knjigi
piše imena nekega psa, nekega mačka,
nekega osla itd. z velikimi začetnicami.
Imena turškega in poganskih bogov z ve-
liko. Prav! Je to po pravopisu. Pa je po
pravopisu tudi, da se piše naš edini in
pravi Bog z veliko začetnico. Pa v vsej
knjigi ni to storjeno, čeravno se ta beseda
mnogokrat uporablja v njej.

Ali ne čutiš tudi ti, prijatelj dragi, da
se za take in enake zadeve vse premalo
brigamo? Čisto mirno pridemo mimo in
celo mimo kakega bogoklenege stavka
ter hitimo z mislimi in čitanjem dalje,
da čimprej zadostimo svoji radovednosti,
kakšen bo konec. Nič nas pa ne dirne,
če vidimo, da so imena raznih živali, ime-
na tujih bogov zapisana z veliko. Ime
našega Stvarnika in Odrašenika pa z ma-
lo začetnico. Nič ne pomislimo, da se s
takim pisanjem in našo nebrigo Bog zelo
žali. Tako smo že otopeli in se privadili
vsem neslanostim in grdobjam, ki nam
jih poklanja komunizem, da se niti več
ne zgražamo nad tem in tega niti ne ome-
njamo več v pogovoru in družbi.

Premisli, prijatelj, resno tole zadevo in
gotovo boš prišel tudi ti do spoznanja,
da so to resne reči, da je treba nekaj
storiti, da damo Njemu vsaj malo za-
doščanja. Jaz bom svoje misli zapisal danes,
tebe pa prosim, da poveš svoje v
prihodnji številki tega lista. Moje misli
in želje so tebe:

Ko pridemo pri čitanju do neprimerne
besede ali stavka, obsodimo v mislih tako
pisanje ter dvignimo za trenutek misli k
Bogu. Obenem pa zgovorimo na glas ali
po tiho: Svet, svet, svet si ti, o Bog. I-
mejmo pri roki pripravno pisalo ter nare-
dimo vselej, kadar je zapisano bog z ma-
lo, veliki B. Z malo spretnosti se to prav
lahko naredi. Če imamo časa za celo knji-
go, povest, roman, ga vzemimo še malo
za Njega, ki smo mu toliko dolžni. S po-
pravki, ki se navadno opazijo, bomo bral-
ca, ki bo za nami vzel knjigo v roke,
opozorili na grešno pisanje, pa se bo
morda tudi on malo zamislil v zadevo,
dočim bi se drugače najbrž ne. Z malo
dobre volje bomo to lahko storili. Le začeti
je treba.

Nadalje pa prosim vse, ki ste dobre vo-
lje, ter vam resno priporočam, da začni-
mo pisati Ime Najvišjega, ne samo z ve-
liko začetnico, pač pa zapišimo vse tri
črke z veliko. Takole: BOG. Pišimo zato
tako, da se bo Najvišje Ime razlikovalo
od vseh drugih imen. Skrbno pazimo na
vsa omalovaževanja, poniževanja ter žal-
itve Njega ter takoj odgovorimo na čim-
bolj viden način. S tem Mu bomo zado-
stovali, odvrčali božjo jezo, njim pa po-
vedali, da smo tu in da s svojimi packar-
rijami ne dosežemo namena.

Mogoče bo kdo ugovarjal, češ da je to
proti pravilom pravopisa. Kdor je tako
plitvo udarjen, mu ni pomoči. Naj bi se
vendar ozrl na komunizem, ki se pri na-
padih na najvišje svetinje, na najobčut-
ljivejša verska čustva ter pri tolikih kri-
vicah, ki jih na en ali drug način priza-
devajo, prav nič ne vprašajo, kakšen je
pravopis in kakšni so predpisi.

Mi pa naj se oziramo na pravopis, na-
mesto da krepko odgovorimo na bogo-
kletno pisanje brezbožnikov?

Pred dnevi sem govoril s profesorjem
za slovenščino. Med drugim tudi o tej za-
devi. Dejal mi je: To ni nič proti pravo-
pisu. Jaz to gladko sprejemem. Saj pravo-
pisa ne naredi jezikoslovec, strokovnjak.
On ga le po ljudski govorici in pisavi
oblikuje in potrdi.

Dva primera: »V Ave Mariji« je daljša

razprava, nad katero je napis »BOG« s tre-
mi velikimi črkami.

V »Ameriški Domovini« je z dne 24. III.
v posmrtnici za Lojzom Crmelom takole
zapisano: »Pa je BOG v svoji neskončni
modrosti odločil drugače.«

Le poglej to in videl boš, kako se to
čedno vidi in bere.

Mogoče bo kdo dejal, da gledam pre-
erno, prehudu, da hočem nekaj, kar ni
potrebno. Temu zakličem tole: Ne bo-
dimo O.R. Poglejmo hudiču naravnost v
oči in, če je hudič, tudi recimo, da je.
Ne lovimo se okrog, ne iščimo razlage
in ne skušajmo si dopovedovati, da je
manj hudoben, kot je bil ter da se mu
da gledati v oči. Da, da se mu, dokler
nas rabi. Se objel nas bo in poljubil. Ka-
kor hitro bo pa trdno v sedlu, nam bo
pa takoj porinil nož v rebra. Kar spom-
nimo se o — erovcev, po prihodu komu-
nistov na oblast v domovini. Kakšno je
bilo razočaranje!

Pisma, ki prihajajo danes iz domovine,
nas še posebej opominjajo in priganjajo
v akcijo. Ne samo mlajši, tudi že starejši
pišejo BOG z malo. Prav te dni mi je
potožil prijatelj: »Moja sestra, vedno tako
zavedna, stara 60 let, mi je sedaj začela
pisati BOG z malo.« In taki primeri se
stalno množijo.

Zato pohitimo in ne sprejemamo vse
navlake, ki nam jo vsiljuje komunizem.
Krepko mu zakličimo: »Nazaj! Ne sprej-
mem! Zato ne, ker te poznam, zato, ker
vem, da si hudoben in vem, da mi želiš
le slabo!

Lojze Ambrožič, starejši

Tudi za ti dve krasni deklici na odru našega zavetišča — da, tudi zanju moliš in daruješ, dragi prijatelj, ne, podpornik misijonov. Zakaj? Zato da bi postali resnično lepi, namreč, v očeh Jezusovih. Človek brez nadnaravne lepote je kakor češnje cvet, ki je padel na tla, brez vonja in prazen; nasmešek smrti.

Oživljena polemika KPI-NSZ

Odmevi na sprejem slovenskih demo-
kratežnih ter levičarskih predstavnikov
pri ministrskem predsedniku Fanfaniju
v Trstu se še niso povsem polegli. Komaj
se je delegacija razšla, je spuhela tudi v
naglici skrpana enotnost med titovci in
kominformisti, med katerimi se je spet
obudila polemika. Zadnji številki »Dela«
in »Lavoratore« napadeta tako politiko ti-
tovcev okrog neodvisne socialistične zve-
ze kakor tudi samo jugoslovansko vladno.

Visoki predstavniki Zveze komunistov
Jugoslavije so namreč v istih dneh, ko
so na pobudo KPI klicali vse slovenske
izvoljene svetovalce na zborovanje v ul.
Geppa v Trstu, da izberejo deputacijo
k Fanfaniju, dali nekatere izjave o pri-
znanju naporov italijanske vlade za prija-
teljsko sožitje s slovensko manjšino v
Italiji. Vladni predsednik Fanfani pa je
kominformistične predstavnike s titovski-
mi vred hladno sprejel. Zaradi tega se
kominformisti sedaj jezijo na titovce, kot
ekspozente jugoslovanske vlade v Trstu,
da vodijo nedosledno politiko ter nacio-
nalizem, ker da »Primorski« na eni strani
obtožuje italijanske oblasti »genocida«, na
drugi strani pa podpira politiko jugoslo-
vanske vlade, ki se zadovoljivo izraža o
politiki italijanskih oblasti do slovenske
manjšine.

Na te napade je v nedeljo indirektno
odgovorila SKGZ. V komentarju resolucije
centralnega odbora KPI o slovenski manj-
šini v Italiji, obtožuje tržaško KPI, da
je storila premalo stvarnega za slovensko
manjšino in (kakor je že KG poudaril, op.

Smrt bivše jugoslovanske kraljice

V Londonu je dne 21. junija umrla v
61. letu starosti bivša jugoslovanska kra-
ljica Marija Karadjordjevič. Njeno življe-
nje je bilo polno grenkosti. Kot hči bivše
romunske kraljice se je leta 1822 poro-
čila z jugoslovanskim kraljem Aleksan-
drom I. Karadjordjevičem. Rodila mu je
tri sinove: Petra, Tomislava in Andreja.
Po teh srečnih 12 letih zakona in vladan-
ja pa je nastopil križev pot njenega živ-
ljenja.

Ustaški revolucionarji so leta 1934 umo-
rili v Marseillu kralja Aleksandra. V Ju-
goslaviji je potem živela še do leta 1941,
ko so v Jugoslaviji vdrle nacistične čete
in jo zasedle. Izbrala si je pregnanstvo
in vsa ta leta živela skrito in samotno
v tujih državah, kjer je še razmeroma
mlada zaključila svoje življenje v izgnan-
stvu.

ZDA izstrelile 3 satelite z eno raketo

Prejšnji teden so tehniki ameriške mor-
narice izstrelili tri umetne satelite z eno
samo raketo. Ti so: »Transit IV-A«, »I-
njun« in »Greb III«. Posebno važen je
ta poskus zato, ker je sedaj prvič, da
deluje v enem izmed satelitov atomska
baterija. Ta se nahaja v satelitu Transit
in tako je atomska energija prišla tudi
v vesolje. Znanstveniki skušajo na ta na-
čin preizkusiti uporabo jedrske energije
v vesoljske namene. V tem so torej Ame-
rikanci nedvomno pred Rusi. Vsi trije
sateliti krožijo v skoraj enakih razdaljah
od zemlje, namreč približno 1000 km.

Glavni namen poskusa je študirati višje
plasti stratosfere in kozmično žarčenje.

Umrl je ameriški pisatelj Ernest Hemingway

Nenadno je v nedeljo 2. julija umrl
znani ameriški pisatelj Ernest Heming-
way. Izgleda, da se je ponesrečil, med-
tem ko je čistil lovsko puško. Vendar pa
okolščine še niso popolnoma jasne.

Hemingway se je rodil leta 1899 in je
večji del svojega razgibanega življenja
prebil kot plodovit in srečen pisatelj. V
prvi svetovni vojni se je bojeval tudi na
italijanski fronti, kjer je nastala knjiga
»Zbogom orožje«, po kateri so tudi sne-
mali istoimenski film. Sploh so po mnogih
njegovih delih nastali zelo znani filmi.
Tako n. pr. »Sneg na Kilimandžaru«, kjer
avtor opisuje svoje burne dogodivščine v
Afriki. Hemingway je zelo rad potoval,
posebej je ljubil love v divji Afriki in lov
na odprtem morju. Vse to je potem opisal
v neštetihih knjigah. Udeležil se je tudi
ostalih vojn, tako španske revolucije in
zadnje vojne. Po vojni je živel dalj časa
na Kubi. Ernest Hemingway je dobil leta
1954 tudi Nobelovo nagrado za literaturo.
Ustvaril je mnogo velikih del, v katerih
se odlikuje po izrednem pripovedniškem
slogu.

Letalska nesreča v Buenos Airesu

23 oseb je izgubilo življenje v letalski
nesreči, ki se je zgodila v Buenos Airesu.
Letalo družbe »Transcontinental« je tre-
ščilo na neko športno igrišče blizu neke
bolnice za paralične otroke. Deset potni-
kov ter hostess se je rešilo. Vzroki ne-
sreče niso znani, vendar menijo, da je
nastala bodisi zaradi eksplozije na letalu
bodisi zaradi slabega vremena, ki je pilotu
preprečilo pravilno krmarjenje.

Turizem na Južnem Tirolskem

Zadnje dni se ne sliši več o atentatih
v bocenski pokrajini. Seveda je prevlado-
valo mnenje, da bodo zadnji dogodki ovi-
rali turizem, ki je tu skoraj glavni zaslu-
šek za veliko število ljudi. Do zdaj pa
se je izkazalo, da je število turistov v
bistvu enako onemu iz prejšnjih let. Naj-
več prehodov zaznamujejo na prelazu
Brenner. Turisti prihajajo večinoma iz
Nemčije, Holandske in Anglije.

Ali je Hruščev plemiškega rodu?

»V žilah Nikite Hruščeva se pretaka
plemiška kri.« Tako je izjavil plemenit
H. von Chruschchew, ki živi v Nemčiji.
Dejal je, da izhaja njihova rodbina iz
16. stol. ter je poljsko-ukrajinskega izvora.
Hruščevi so živeli v Rusiji ter so bili
tudi na carskem dvoru, potem pa so baje
padli v nemilost. — Gospod von Chru-
schchew seveda ni ravno navdušen nad
sedanjim sorodstvom!

SLOVENCİ PO SVETU

Proslave papeških socialnih okrožnic v Argentini

Argentinski Slovenci so letos proslavili
z večjimi slavnostmi jubilej papeških so-
cialnih okrožnic. Tako so imeli med dru-
gim proslave v Slovenskih domovih v
Carpachayu, Lanusu, Don Boscu, San Mar-
tinu, San Justu in v Mendoza. Socialna
revija »Družabna pravda« pa je za to
priliko izdala posebno številko, posvečeno
študiju socialnih okrožnic.

Knjiga o Korošcih

Znani zemljepisec in zgodovinar dr. An-
ton Melik, član Slovenske akademije zna-
nosti in umetnosti, ki je že pred vojno
izdal več knjig o slovenskih pokrajinah,
je od leta 1954 izdal v založbi Slovenske
Matiče zelo izčrpne opise posameznih po-
krajinj. Med temi je tudi knjiga, ki obsega
606 strani in opisuje visokogorski svet ob
Karavankah, predvsem Koroško in Rezijsko.
Vse do sedaj izdane knjige obsegajo nad
3000 strani.

To delo je edinstveno te vrste in ima
veliko znanstveno vrednost. Mnogo je tudi
izbranih slik, zemljevidov in statističnih
podatkov iz narodnega gospodarstva. U-
porabnost tega dela je še toliko večja,
ker je nenavadno natančno obdelano tisto
ozemlje, ki se nahaja v Avstriji, Italiji in
Madžarski (samo opis celovške kotline
ima 84 strani). Na koncu avtor navaja
vire. Človek se kar čudi, koliko jih je
zbral. Škoda, da je prav knjiga, ki govori
o Korošcih, že pošla.

Vseslovensko romanje v Lujan

Letošnjega vseslovenskega romanja v
slavno argentinsko božjo pot Lujan se je
udeležilo nad 2000 Slovencev. To romanje
je med našimi izseljenci že tradicionalno.
Med dopoldansko pobožnostjo so naši ro-
jaki prisostvovali pozdravu škofa mesta
Mercedes msgr. Serafinija, nakar so imeli
slovesno sv. mašo, ki jo je daroval g. di-
rektor Anton Orehar, ki je tudi pridigal.
Popoldne pa so v romarskem domu imeli
marijansko akademijo ter pobožnost za
Baragovo beatifikacijo. O Baragi je pridigal
dr. Filip Zakej. Sledila je slovesna
procesija z brazijansko podobo. Procesijo
je vodil škof Serafini, udeležilo se je je
veliko število duhovščine in vernikov. No-
sili so tudi slovenske, argentinske in pa-
peške zastave. V baziliki so po procesiji
imeli še zaključno pobožnost.

Tudi v Braziliji poučujejo

Tudi iz Brazilije poročajo novice o uspe-
hih, ki jih dosegajo naši rojaki na tamoš-
njih znanstvenih zavodih. Tako je univ.
profesor Alojzij Fonda postal direktor od-
delka klasičnih jezikov na filozofski fa-

Molimo za naš rod

kulteti mesta Assis. Naš drugi rojak, uni-
verzitetni prof. Franc Košuta, je v Sao
Paulu postal direktor inženirske fakultete
v Mackenzie. Gimnazijo je dr. Košuta štu-
diral v Ljubljani. — V mestu Sao PJoao
del Rei v državi Minas pa je profesor na
fakulteti Don Bosco slovenski duhovnik
Alojzij Zver.

Koncert »Korotana« v Clevelandu

Pevsko društvo »Korotana« v Clevelandu
(USA) je pred kratkim priredilo svoj vsa-
koletni veliki koncert v farni dvorani pri
St. Vidu v Clevelandu. Slovenski rojaki
so se v tako velikem številu udeležili pri-
reditve, da je zmanjkalo sedežev. Pevski
zbor Korotana, ki ga vodi prizadeveni pe-
vovodja Metod Milač, namreč upravičeno
uživa dober sloves. Na programu so bile
slovenske narodne in umetne pesmi ter
operne arije. Nastopilo je več solistov in
solistov, med katerimi se je posebno po-
stavil baritonist Franček Gorenšek v pesmi
»Čez noč«, ki so jo na zahtevo občinstva
moral ponoviti. Poleg glasovne čistosti in
enotnosti pa zbor odlikuje pravilna iz-
govorjava slovenskega besedila, čeprav
mnogi pevci že dolgo bivajo v Ameriki in
žive v angleškem jezikovnem okolju, pri-
pominja glasbeni kritik v »Ameriški do-
movini«.

Radio Trst A

Za teden od 9. do 15. julija
Nedelja: 9.30 Slovenski zbori. — 10.00
Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.00
Počitnice. — 12.15 Vera in naš čas. — 14.45
Zbor »Jacobus Gallus«. — 18.00 Turistični
razgledi. — 21.00 Iz zakladnice slovenskih
narodnih pesmi. — 23.00 Ritmi s klavir-
jem.

Ponedeljek: 18.00 Italijanščina po ra-
diu. — 18.30 Skladbe julijskih avtorjev. —
19.30 Znanost in tehnika. — 20.30 Bedrih
Smetana: »Prodana nevesta«.

Torek: 18.30 Arnič: Ondina. — 18.50 Sker-
jančevi, Simonitičevi in Srebotnjakovi sa-
mospevi. — 19.00 Glasbena skrinjica. —
21.00 Za kulisami druge svetovne vojne:
»6. junij 1944«. — 21.30 Violinist David
Oistrach. — 22.00 Poezija starodavnih o-
rientalnih ljudstev.

Sreda: 18.00 Slovenščina za Slovence. —
18.30 Prokofiev: Sesta simfonija. — 21.00
»Sen kresne noči«, napisal William Shake-
speare, prevedel Oton Zupančič. — 22.45
Strawinski: Apolon musagetes.

Četrtek: 18.30 Bloch: Concerto grosso
št. 2. — 19.00 Schubertovi samospeli. —
19.30 »Na vakanca!«, Beležka za študen-
tovsky mladino. — 21.00 Simfonični kon-
cert orkestra Tržaške filharmonije. —
22.30 Umetnost: »Pariško kulturno pismo«.

Petek: 18.00 Italijanščina po radiu. —
18.30 Grieg: Koncert za klavir in orkester.
— 21.00 Gospodarstvo in delo. — 21.15
Koncert operne glasbe. — 22.00 Garibal-
dinski pisatelj. — 22.30 O slovenski kla-
virski glasbi.

Sobota: 13.30 Dobrodošle! — 15.30 Tr-
žaški obiski: (1) »Bazovica«. — 18.30 Iz
del jugoslovanskih skladateljev. — 19.00
Operne uverture in medigre. — 19.30 Zena
in dom. — 20.40 Zbor »Emil Adamič«. —
21.00 »Zdravilo za bolno deklet«, ljudska
igra.

V nedeljo 16. julija vsi na slovenski tabor na Repentabor!

XII. SLOVENSKI TABOR NA REPENTABRU

Naši očetje so romali na božjo pot na Repentabor in dolga stoletja prosili Marijo za varstvo in pomoč. Zadnje desetletje združujemo s tem romanjem slovenske tabore: prosimo božje pomoči in izpričujemo svoje slovensko poreklo.

V nedeljo, dne 16. julija vabimo goriške in tržaške Slovence ponovno na SLOVENSKI TABOR, ki je dvanajsti po vojni. Letošnji je posvečen našemu domu in naši skupnosti.

V prvem delu se zberemo v repentaborski cerkvi k popoldanski molitvi in pesmi. Potem pa pred cerkvijo tabor najprej pozdravijo zastopniki tržaških, goriških in koroških Slovencev. Nato je na sporedu predstava drame Janeza Jalna

» D O M «

prenesena na naša tla. Vmes pesem in druge točke.

Tabor se bo pričel ob 16.30. Vabimo pa Slovence, da pridejo na Repentabor že dopoldne in tako združijo prireditev z izletom.

Tudi letos bodo vozili avtobusi stalno, ko se bo nabralo zadosti ljudi. Vendar svetujemo, da ne čakate na zadnji čas, ker se pogosto zgodi, da ne more takrat vseh odpeljati. Če le mogoče, odidite že dopoldne ali pa zgodaj popoldne.

Ena sama velika skupna naša prireditev je vsako leto, in to je Repentabor. Naj bo naša udeležba zares velika, da pokažemo s tem, da smo. Ne bo nam žal.

Nasvidenje na Repentabru!

SLOVENSKA PROSVETA V TRSTU

Mednarodni lesni dan na velesejmu

Na tržaškem velesejmu se je vršil VI. mednarodni lesni dan, katerega so se udeležili predstavniki tujih držav in držav udeleženk velesejma, tehniki in strokovnjaki donavskega zaledja in številni industrijalci. Osnovni predmet lesnega dne je bil tropsko-ekvatorialni les.

Sestanek, ki je bil pod predsedstvom inž. Caimattija, generalnega ravnatelja gorskega gospodarstva in gozdov ministrstva za poljedelstvo in gozdove, je obsegal številna poročila, ki so poudarjala pomen eksotičnega lesa, bodisi na domačem, evropskem in splošnem trgu. Ze nekaj let »EXPORT-DRIVE« z dragocenim lesom zavzema zavirljiv položaj in vedno večji razmah, tako da že vzbuja zaskrbljenost pri proizvajalcih navadnega in trdega evropskega lesa. Trst je vrstel v pot ekvatorialnega lesa in povečal znaten dovoz po morju. Trst je že lani na velesejmu razstavil vse vrste najpomembnejšega tropskega lesa. Letos so se zunanja predstavništva še povečala z navzočnostjo Kameruna in Gabuna, ter prvokrat z uradno udeležbo na tujem velesejmu lesa, otok Madagaskar. S kolonialnim lesom se je udeležila tudi Portugalska in Brazilija, ki že ima načrt, da bi ustanovila v Trstu stalno skladišče pod imenom »dostava na račun komisijske prodaje«; prav tako pa tudi druge države, katere predstavljajo domače izvozne ustanove.

Sestanek o upravljanju podjetij

V Trstu se je zaključil, v okviru XIII. velesejma, državni sestanek o novih načinih upravljanja podjetij, ki ga je organiziralo središče za gospodarski razvoj Trsta s sodelovanjem narodnega odbora za produktivnost. Vpisalo se je 145 znanstvenikov, ki pripadajo velikim italijanskim industrijskim kompleksom in ustanovam. Sestanka se je udeležilo 73 industrijskih ustanov. Vseh poročil je bilo 24 in so razpravljala o organizaciji prodaje, upravnih tehnikah in organizaciji proizvodnje.

Padriče-Bazovica

SVETKU GRGICU V SPOMIN

21. junija je v daljni Caserti umrl naš dragi Svetko Grgič v najlepši dobi življenja: ni imel še 22 let. Vojake je služil komaj par tednov. Tri dni pred smrtjo je obolel. Nič hudega ni slutil ne on ne zdravniki. Tretji dan so ga v naglici prenesli v vojaško bolnico: bilo je ob 18. uri. Eno uro kasneje je bil že mrtev.

Bil je skavt in kot tak je imel svoj pozdrav — svoje geslo: »Bodi pripravljen — vedno pripravljen!«. Svetko je bil vedno pripravljen v duhu evangelija: vedno pripravljen za vse, kar je resnično dobro in lepo. Pripravljen, da vstopi v večno božje kraljestvo, kadarkoli odpokliče nebeški kralj. V tej stalni predanosti Bogu je bil vedno vreden in vesel.

Kje si je Svetko navzel dobrega duha? Sam nam je večkrat javno povedal: pri slovenskih katoliških skavtih. Vzel je zares skavtske zakone in po njih živel. Skavtska zaobljuba mu je bila sveta: do smrti je ostal zvest Bogu in domovini.

Ljubil je svojo družino in ji vse dal: zasluzek, delo, srce. Še dan pred odhodom k vojakom je doma lepšal dom svojim staršem in bratom.

Ljubil je svojo skavtsko četo, kateri je

bil četovodja. Ta mu je bila druga družina, kateri je dal tudi vse, kar je mogel. Ljubil je vsakega posameznega skavta, za vsakega posebej se je zanimal. Znal je dvigniti svoj glas nad brati skavti, a je znal vse odpuščati, priznati in opravičiti. Ni maral nikoli, da se govori o odsotnih. Vse bi storil, da bi se nihče ne izgubil. Vedno je upal, da se bo ta ali oni vrnil v četo.

Ljubil je svoj narod: jezik, petje, ljudi, zemljo. Ni mogel razumeti, kako nekateri podcenjujejo materinski jezik. Vaška skupnost, čast vasi sta mu bili vrednoti, katerima je treba posvetiti del svojega časa in svojih moči. Zato je tako rad sodeloval pri raznih vaških pobudah. Težko mu je bilo, da je nad našim narodom zavladal brezbojni komunizem in da je ravno ta razkral našo manjšino na več taborov. Kolikokrat je rekel, da sodeluje pri skupnih vaških zadevah samo iz ljubezni do svoje vasi.

Še vedno nimamo župana

Potekel je že dober mesec od zadnjih volitev, pa smo še vedno brez nove mestne uprave. Občinski svet se namreč še ni sestel, da bi izvolil župana in upravni odbor. Izgleda, da od sklicanja občinskega sveta ni še prišlo prav zaradi težav za sestavo odbora, kajti demokristjani nimajo več absolutne večine ter morajo iskati zaveznikov. Vse kaže, da se bodo povezali s socialnimi demokrati, ki imajo v novem občinskem svetu štiri sedeže, ter v pokrajinskem dva, kjer krščanski demokrati tudi ne morejo več sami vladati. Pogajanja so se vršila tudi med omenjenima strankama ter liberalci, a prav gotovo ne bomo imeli kake tristranske koalicije, kajti nasprotja med demokristjani, posebno še saragatovci na eni ter liberalci na drugi strani so prevelika, da bi se lahko zedinili na skupnih osnovah.

Ustoličenje novega kanonika msgr. Ristisa

Na praznik sv. Petra in Pavla je bilo v goriški stolnici slovesno ustoličenje novega kanonika msgr. Luigija Ristisa. Obred je vodil prošt msgr. Soranzo. Navzoči so bili sobratje kapitulja, semenišniki in veliko drugih duhovnikov iz mesta, poleg mladine KA, skavtov ter lepega števila vernikov. Po končanem ustoličenju je imel novi kanonik msgr. Ristis slovesno sv. mašo ob asistenci čč. gg. Bressana, Zambonardija in dr. Humarja.

Ob sobotah bodo banke zaprte

Od sobote 1. julija dalje bodo vse banke ob sobotah ves dan zaprte. Ker ta nova odredba ni bila pravočasno dovolj javljena, je zbudila v mestu precej nejevolje.

Nadaljuje se množično cepljenje

Po vseh občinskih ambulatorijih se nadaljuje množično cepljenje otrok in tudi odraslih proti poliomeilitisu. Cepili so že nad 2000 otrok. Med meščani je zavladal velik preplah zaradi smrti 15 letnega fanta di Lenardija in malo potem še njegove 10 letne sestre in drugih slučajev obolenosti. Doslej pa niso zaznamovali novih slučajev

Ljubil je Boga in Ga javno častil. Ni se sramoval svoje vdanosti — Bogu in Cerkvi. Naravnost ponosen je bil na svoje versko prepričanje. Znal je neustrašeno braniti resnico. Kako se je ogreval pri raznih debatah. Zato so ga vsi spoštovali in nihče se ga ni drznil zasmehovati ali napadati.

Vsak je videl v njem značajnega fanta: staršem vdanega sina, vestnega delavca, prepričanega Slovenca in katoličana. Ustanovil bi lepo vzorno družino po končani vojaški službi. Tako je koval načrte in mi z njim!

A Bog je v svoji za nas nedoumljivi modrosti drugače odločil. Ni morda hotel to prezgodnjo smrt kot žrtev za rešitev naše farne mladine; kot opomin staršem, naj vzgajajo otroke v plemenite ljudi ne pa v živalsko živeča človeška bitja?

Vojaške oblasti so priredile v Caserti pogreb, katerega se je udeležil sam general Andreani s svojim štabom, in poskrbele za prenos pokojnika v domačo vas: na Padriče. V nedeljo 25. junija pa so mu župnija, vaščani, skavtska družina in vojaške oblasti priredile na domačih tleh veličasten pogreb. Nepregledna množica, okrog 100 skavtov, vojaška častna četa in 11 duhovnikov so spremljali vzornega pokojnika najprej do župnijske cerkve v Bazovici in nato na pokopališče.

Tu je v ganljivih besedah orisal lik umrlega skavta Ivan Theuerschuh. Nad grobom je zatrobil skavtski rog, zastave so se poklonile, skavti so zmolili skavtsko molitev, padla je na krsto domača zemlja in v zadnji pozdrav je zapel pevski zbor svojo žalostinko.

Svetko ni mrtev! Živi pri Bogu! Tolaži naj žalostne starše in vse, ki so ga ljubili. Sveti naj s svojim lepim zgledom naši mladini!

Marijan Živic, župnik

Na praznik sv. Janeza Krstnika sta stopila v zakon kar dva para: Klara Grgič iz Gropade je poročila Angela Starca iz Kontovela, in Marija Stopar iz Bazovice je vzela Lucijana Bereceta iz Koludrovec. Slednja je bila že iz otroških let zvesta cerkvena pevka. Njen odhod iz župnije pomeni hudo izgubo za naš cerkveni zbor. Zelimo ji, da bi pridno prepevala v zgornji fari. Obema paroma srečno zakonsko življenje!

jih je zunaj 35 stopinj; ter 18 stopinj, kadar je zunaj 10 stopinj pod ničlo. »Galileo Galilei« ima najmodernejše kabine in je tehnično na prvem mestu, da omenimo le priprave za omiljenje valovanja tipa »Denny Brown«, ki ga zmanjšajo od 26 na 9 stopinje, oziroma ga praktično odstranijo. Ladja je grajena še posebej na zahteve linije, kateri je namenjena, kjer se srečujejo interesi turizma in emigracije. Zato ima ladja dva razreda: prvega in turističnega. Vsi prostori, ne glede na razred, so posebno udobni, elegantni, svetli in moderni.

Velik prostor je namenjen krovu, kjer so 4 bazeni in veliko prostora za igre. Poleg drugih prostorov so nadalje še: kapela, kino dvorana za 200 sedežev, bravnice, modni saloni, bolniške sobe in tiškarina ter drugi. Posebna novost ladje je telekino, ki ga sestavljajo telekamere in kinomatografski projektorji, ki bodo lahko prenašali domače in tuje televizijske predstave, kakor tudi kino projekcije na krovu, igre in dogodke s poti.

Sestanek o cestah

V Vidmu se je vršil, ob navzočnosti ministra za upravno reformo senatorja Tessitorija, sestanek avtomobilskega kluba treh Benečij o cestah v Treh Benečijah. Razpravljali so o vprašanjih cestnih zvez v severovzhodni Italiji. Minister Tessitori je izjavil, da se je v zadnjih letih vedno bolj izražala nujnost, da se dežela Furlanija-Juljska Benečija poveže s Srednjo Evropo. Senator Tessitori je izrazil željo, da bi krajevne ustanove z državno pomočjo, mogle uresničiti načrt, da bi zgradile pomembne cestne žile, ki bi povezale Benetke, Trst, Padovo in druga mesta s Srednjo Evropo.

Solski izidi

Pri vstopnem izpitu za I. licej sta izdelala Figelj Antonija in Pelizzo Lucijan. Ostali imajo popravljalne izpite.

Solski izpiti

NA NIŽJI SREDNJI SOLI v Gorici so izdelali nižji tečajni izpit sledeči dijaki: Bassa Boris, BERTOSI Edi (odličnjak), KRIZMAN Dušan (odličnjak), Lakovič Branko, Leghissa Zvonko, Pahor Angel, Princič Jožef, Sosol Marjan, Valentinc Emil, Cescutti Ana, Korsic Marija, Lasič Marija, Leban Maja, Mikluš Ksenija, Pacor Marija, Paulin Nataša, Quinzi Adele, Radečič Marija, Znidarcic Ana.

6 dijakov je zavrženih. 20 ima popravne izpite.

NA STROKOVNI SOLI v Gorici so izdelali strokovni izpit sledeči dijaki:

Devetak Ludvik, Fajt Radimir, Kovic Stanislav, Lutman Dušan, Lutman Milovan, Miklus Ivan, Predan Alfred, Princic Wiljem, Sfiligoy Radovan, Tomsic Marjan, Urdih Karel, Zezlin Viljem, Brisco Dorina, Delpin Nadja, Florenin Boža, Hlede Bogdana, Lutman Duška, Makuc Nada, Malič Bojana, MOZETIC Sabina (odličnjakinja), Pelicon Zlatka, Petejan Milojka, Skorcjan Marija, Ziani Zdenka, Cozovic Mira, Maraz Ana, Sturman Jelka.

1 dijak je bil zavržen; 15 ima popravne izpite.

Sv. Višarje

Preteklo soboto na kresni dan smo otvorili romanja na naši božji poti. Nekaj romarjev je bilo od vsepovsod. V nedeljo in med tednom pa so prišle prve skupine romarjev iz zelene Stajerske celo tam daleč od ogrske meje.

Prejšnjo nedeljo popoldne pa je imel videmski nadškof pontifikalno mašo ob navzočnosti vseh duhovnih trbiške dekanije v zahvalo za vse milosti, ki so jih bili deležni romarji v 600 letih božje poti.

Dela lepo napredujejo. Te dni urejujejo pot okoli višarskega hriba, da se bodo večerne procesije lahko vršile, ko bo veliko romarjev.

Spodaj v Zabnicah pa so te dni blagoslovili in odprli v prostorih pri Krenu novo moderno trgovino, kar je za našo vas izredna novost.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi našega dragega

SVETKA GRGIČA

se najtopleje zahvaljujemo vsem, ki ste se tako številni udeležili njegove zadnje zemeljske poti, ga počastili z vencji, petjem in prosili za njegov blaženi mir v Bogu. Posebna zahvala čč. duhovščini, vojaškemu oblastem, Skavtski organizaciji ter njegovemu starešini prof. Ivanu Theuerschuhu in vaščanom.

Padriče - Bazovica, 26. junija 1961.

Družini GRGIC in SOSIČ

SAMO SE DO 10. JULIJA imate čas da se prijavite za izlet

NA DUNAJ IN PO DRUGIH KRAJH AVSTRIJE,

ki ga organizira Slovenska prosveta v Trstu. — Podrobni načrt je bil objavljen v Kat. glasu pred 14 dnevi. Ponovimo, da bo to eden najlepših izletov v inozemstvo. Obiskali bomo res lepe kraje, ogledali si najznamenitejše točke v mestih in se ustavili v našem svetišču pri Gospe Sveti in Maria Zell. Celovec-Graz in predvsem Dunaj: Dunaj v večernem siju, Prater, Schönbrun, galerije, cerkve... Dunaj včeraj in danes.

Poskrbeli smo za udobno vožnjo, za prijetna prenočišča med potjo in za dobro hrano. Vsi pa bomo prinesli s seboj mnogo dobre volje in bomo ustvarjali prijetno slovensko razpoloženje.

PRIJAVITE SE TAKOJ, tisti, ki se še niste!

POTNO DOVOLJENJE si na osebni izkaznici preskrbite sami!

PRIJAVE v Trstu: Trgovina Fortunato (poleg cerkve sv. Antona Novega) ali pisмено na Slovensko prosveto, ul. Trento

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

št. 2, po vaseh pa pri naših zastopnikih. V GORICI: prijave sprejemajo iz ljubeznivosti v Katoliški knjigarni.

SE NEKAJ MEST JE: povabite tudi svoje prijatelje!

Vožnja je dolga 1350 km, potovanje traja pet dni, stroški za vso oskrbo znašajo 17.200 lir. Pot bo vodila skozi vasi v smeri Gorice in bodo mogli udeleženci vstopiti tudi na tej poti, da jim ne bo treba hoditi zjutraj v Trst.

Pohitite s prijavitami!

SLOVENSKA PROSVETA

OBVESTILA

RAVNATELJSTVO Državne Nižje industrijske strokovne šole s slovenskim učnim jezikom v Trstu opozarja prizadete starše, da se vrši vpisovanje učencev in učenk za prihodnje šolsko leto 1961-62, kakor sledi: za I. (prvi) razred, do vključno 25. julija in za II. in III. razred, do vključno 25. septembra t. l.

ROMANJE NA SV. VIŠARJE. Vodstvo tretjega reda sporoča, da naj se zberejo romarji za Sv. Višarje na trgu pred kapucinsko cerkvijo 15. julija ob 7. uri zjutraj za odhod. Vrnemo se naslednji dan zvečer.

SOLSKO SKRBNISTVO V GORICI obveščča, da je na razglasni deski razobešana lestvica službenih namestitev profesorjev na srednjih šolah za šolsko leto 1961-62.

DAROVI

Za Marijanišče na Opčinah: namesto cvetja no grob nepozabnega Svetkota Grgiča daruje družina Sosič iz Bazovice 2.000 lir.

Za Katoliški dom: Milka Goričan 3.085; N. N. 500; U. Z. 5.000; dve gospe iz Bologne 10.000; N. N. 15.000; N. N. 500; N. N. družbenica 10.000; N. N. 5.000; William Tavcar, New York 30.800; N. N. New York 30.800; goriška Marijina družba 12.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: J. T. 5.000; P. M. 5.000; razni dobrotniki z Opčin po gospe Piščanc-Fajdiga Marija 17.000 lir. Bog plačaj!

Za Slov. Vincencijevo Konferenco v Trstu, ul. Trento, 2: M. N. 10.000 lir. Bog plačaj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7⁹⁶ davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik Tiska tiskarna Budin v Gorici